

kelse af Forbundets Tvangsmidler, Henvisningen til Pagtens Art. 16 og Paastanden om, at Kellogg-Pagtens Indføjelse i Forbundspagten i Fremtiden vilde umuliggøre Stillingen som neutral. Man maatte spørge sig selv, om det, der herefter vilde blive Følgen af de paatænkte Ændringer, alene var en rent formel Ændring af Forbundspagten for at bringe den i Overensstemmelse med de nye Grundsætninger i Kellogg-Pagten — hvad man fra alle Sider ønskede —, eller om det i Virkeligheden var noget helt andet og langt videregaaende, som man maatte have Lejlighed til nærmere at overveje, forinden man kunde tage Standpunkt dertil. Fra dansk Side delte man vel ikke disse Betæneligheder i samme Grad. Men man ansaa det for rigtigt at begrænse Ændringerne til de i det engelske Forslag nævnte Paragrafer, ligesom man fra første Færd gik ud fra, at Spørgsmaalet ikke kunde færdigbehandles i Aar, idet det vilde være nødvendigt, at det først undersøgtes i et snævrere Udvalg.

I 1ste Kommission gjorde Sir Cecil Hurst nærmere Rede for de engelske Forslag. Han betegnede gentagne Gange Ændringerne som ganske ubetydelige og af rent formel Art. Der tilsigtedes ikke nogen dybtgaaende Omskabelse af Forbundspagten. Han havde formuleret følgende Ændringsforslag, som han i og for sig mente allerede nu kunde vedtages af Forsamlingen:

Art. 12, 1ste Stk. affattes saaledes:

»Forbundsmedlemmerne er enige om, at de, dersom der mellem dem skulde rejse sig nogen Strid, der kan føre til et Brud, vil gøre Sagen til Genstand enten for Voldgift eller for retslig Afgørelse eller for en Undersøgelse af Raadet, og de gaar ind paa i intet Tilfælde at gribe til Krig«.

Art. 13, 4de Stk. affattes saaledes:

»Forbundets Medlemmer gaar ind paa i god Tro at ville udføre enhver Kendelse, som maatte blive afsagt. I Tilfælde af, at en saadan Kendelse ikke efterkommes,

skal Raadet stille Forslag om, hvilke Skridt der vil være at foretage for at sikre dens Udførelse«.

Art. 15, 6te Stk. affattes saaledes:

»Hvis Raadets Beretning er enstemmig vedtaget af dets Medlemmer med Undtagelse af Repræsentanterne for en eller flere af de stridende Parter, forpligter Forbundsmedlemmerne sig til ikke overfor nogen af de stridende Parter, som retter sig efter de i Beretningen gjorde Henstillinger, at foretage noget Skridt, som er uforeneligt med dens Bestemmelser«.

Art. 15, 7de Stk. affattes saaledes:

»Hvis Raadet ikke kan blive enig om en Beretning, som er enstemmig vedtaget af dets Medlemmer med Undtagelse af Repræsentanterne for en eller flere af de stridende Parter, forbeholder Forbundsmedlemmerne sig Ret til at tage saadanne Skridt, som de anser for nødvendige til Opretholdelse af Ret og Retfærdighed uden dog at skride til Krig«.

Som det fremgaar af en Sammenligning med de paagældende Bestemmelser hidtidige Affattelse, drejer det sig kun om Ændringer, hvorved de Udtryk, der indrakte endnu hjemlede en Adgang til Krigsførelse, ændres i Overensstemmelse med det i Kellogg-Pagten givne almindelige Afkald paa Retten dertil. I Art. 12, 1ste Stk. i den hidtidige Formulering udgaar saaledes Ordene: »forinden 3 Maaneder er udløbet osv.«, hvoraf man kunde slutte, at Adgangen til Krig efter Fristens Udløb stod aaben. I Art. 13, 4de Stk. i den hidtidige Formulering udgaar paa samme Maade Slutningen af 1ste Sætning: »og at de ikke vil gribe til Krig mod noget Forbundsmedlem, som retter sig derefter«, hvoraf modsætningsvis kunde sluttes, at Krig var tilladt overfor et Medlem, som ikke vilde rette sig efter Kendelsen. Paa lignende Maade udgaar en tilsvarende Bestemmelse i Slutningen af Art. 15, 6te Stk., og erstattes med en Vending, som ikke omtaler Krigsførelse. Endelig slaas det i Slutningen af